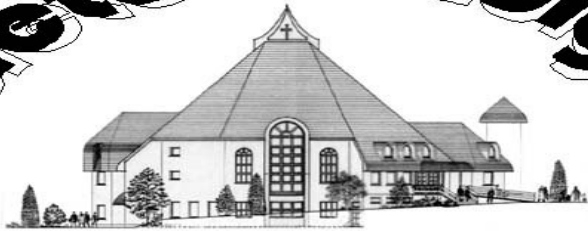

Szeretet-Szolgálat

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 132. szám

2003. december

*Áldott adventet és boldog karácsonyi ünnepet kívánunk
lapunk minden kedves olvasójának!*

ADVENT

ez évben is
mint rendszeren
négy hétig tart
advent időszaka

csalódni tán
ez évben sem fogunk
s lesz
úgy hiszem
jó könyv
egy pár harisnya
jó szó
fenyőfaág lesz
legalább
advent után

s megérkezik talán
ez évben újból
talán idén először
a Messiás

ünnepre készülő
szívünkbe új fényel
csillogón
megérkezik

megérkezik
ha várva várt
advent után
a Messiás

Herjeczki Géza

CSILLAG UTÁN

Ülök életúnt szobámban,
hideg teát kavarok...
Körülöttem fájás-félés
Ködhálója kavarog.
Kikelek tikkadt helyemből,
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
ígéretes csillagot.
Ó ha most mindent itthagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehemi éjszakán!
Gépkocsin, vagy teveháton -
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a vám.
„Aranyat tilos kivinni!”
szólna ott a vámós rám.
„Tömjéned meg, ami csak van,
az mind kell, az itteni
hazai hatalmak fényét
mélton dicsőíteni”.

Százszor megállítanának, -
örülnék, ha átcsúszom:
arany nélkül, tömjén nélkül
érnék hozzád, Jézusom!
Jaj és mire odaérnék,
hova a csillag vezet,

te már függnél a kereszten
és a lábad csupa seb,
s ahelyett, hogy bölcsöd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirhával,
keserűszagú mirhával
kenném véres lábadat.

Babits Mihály

Dr. Almási Mihály

Karácsonyi meglepetés

Ez volt a címe életem első Békehírnök cik-
kének, ami 1966. december 15-én jelent meg. A
szóban forgó karácsonyeste pedig 1950-ben
volt, amikor is én – nem sok híján 6 éves vol-
tam, öcsém pedig 3. Így talán jobban érthető az
a dilemma, ami bennünket foglalkoztatott. És
most következzen a régi cikk!

A karácsonykor ajándékozó „Kis Jézus”
szerepét minálunk az „angyalka” töltötte be.
Mindig nagy problémát okozott a karácsony
előtti napokban, hogy az a bizonyos angyalka,
aki természetesen láthatatlan, (vagy ha látható
is, olyankor surran be a szobába, amikor senki
sem veheti észre) milyen módon juttatja el a fel-
díszített karácsonyfát a „jó” gyerekek szobáiba,

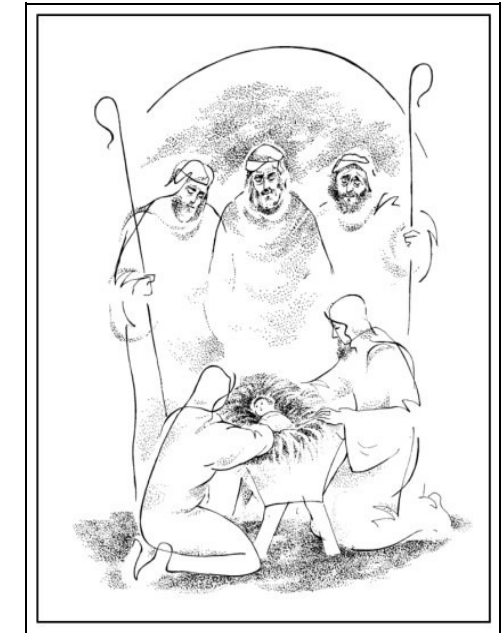
különösen, ha magas kerítés, zárt ajtó stb. van
az útjában. Hol díszíti az angyalka a karácsony-
fát? Ha már földszítve hozza, a gyors repülés
közben, hogy nem hullnak le a díszek? Ilyen és
hasonló kérdések foglalkoztattak bennünket
azon a karácsonyon kisöccsémmel.

Apró emberkék voltunk, és égetően fontosnak
tartottuk e kérdések megoldását, mert tudtuk,
nekünk nem akármilyen karácsonyunk lesz,
hozzánk az angyalka babát is fog hozni. Élő ba-
bát. Igazi élő babát, kistestvérkét.

Mivel a karácsonyi díszek a fenyőfán vannak,
természetesnek vettük, hogy az eljövendő kis-
baba, a legkedvesebb karácsonyi ajándék is a
karácsonyfán lesz. Éppen ez volt különös izgal-
munk legfőbb oka, mert vajon mi lesz szegény
kicsivel, ha az angyalkának nagyon kell sietni,
és rosszul köti meg a pólyamadzagot, ha leesik,
megfullad...?

Valamiért át kellett menni a szomszédba. Mi, a
„nagy” fiúk merészen vállalkoztunk erre. Hősi-
ességünket gazdagon jutalmazta az az este. Mire
visszajöttünk, a jó meleg szobában ott volt a
csillogó karácsonyfá, és mellette, - ha nem is
pólyamadzagon fölfüggesztve -, a legnagyobb
ajándék, a gyermek. Nekünk azon a karácsony-
estén ő volt a legtöbb örömet szerző, legkedve-
sebb meglepetés.

Az angyalka jól oldotta meg feladatát.

Isten érkezése

S egyszer, mint a tiszta hold a vízen,
Mélyeimnek mormoló vizéből
Fölmerült az Élő Isten arca.

Hírnököt nem járatott előre,
Fullajtár sem harsonázta jöttét:
Nem mehettem hódolón elébe.

Még csak nem is kopogott az ajtón,
Meg sem rezgett léptein a padló,
Meg sem lobbant mécesem lángja tőle.

Halkan, halkan, mint beteg fiúnak
Ágya mellé simul édesanyja,
Úgy az Isten: csak hogy egyszer itt volt.

Ráismertem: ez a dajka két szem
Kísérgette kisgyerek koromban
Pilleűző tarka futkosásom.

Ráismertem: lobbanó szemétől
Gyulladoztak hajnal-íjjúságom
Fellegjáró büszke víziói.

Ő nézett rám kisfű-szemekből,
Szívüknek, ha kátét nyitogattam,
És ha mondtam pillangó meséket.

Mintha mindig itt lett volna nálam,
Mintha most már itt maradna mindig!
Mintha most már itt maradna mindig!

Sík Sándor

Hiszed-é?

Ha nem hiszed, hogy visszajön az Úr,
milyen karácsony az ünneped?
Nem elég, hogy egyszer Betlehemben,
kicsi gyermekként megszületett!

Ha nem hiszed, hogy visszajön az Úr,
ha csak a jászolát ismered,
a kétezeréves esemény
nem adhat erőt naponta neked!

A múlt – bármilyen szép -, erőtelen,
hívó ember a jelenben él!
„Minden napon” – ahogy az Úr mondta,
érezzük Őt, - de egyszer visszatér!

És ha hiszed, hogy visszajön az Úr,
ez a várás lesz egész életed,
ez ad erőt a nehéz napokra,
és ettől lesz szép minden ünneped!

Lukátsi Vilma

Karácsonyi vágyam

Egy nap, meg egy este.
Minden esztendőben
Szeretném, ha király
Lehetne belőlem.
Ha nem is valami sokáig,
Karácsony estétől, karácsony napjáig.
Karácsony estéjén
Hogyha csillag támad,
Kinyitnám aranyos,
Gyöngyös palotámat.
Oda gyűjtögetnék
Minden árvát, szegényt,
Hogy kiosztanám
Palotám kincsét.
De mivelhogy nincsen
Se pénzem, se kincsem,
Megmarad a vágyam
Egy nap, meg egy este.

Zsótér Ferencné

Nehogy kint maradjon!

Egy kis faluban karácsonyestét ünnepeltek az Úr házában. A karácsonyi énekek üdén szárnyaltak a boltívek felé. Az igehirdetés a karácsonyi angyali üzenetről szólt: „Békesség a földön...” Különös hangsúly esett arra, hogy ott, ahol emberszívek közt békétlenség van, nincs igazi karácsony, nem tud a szívben lakozást venni Jézus.

... Még az istentisztelet előtt a lelkipásztor otthonában összeveszték a gyermekek. A prédikáció közben egyszer csak megszólalt egy vékony hang: ” Édesapa, én már kibékültem Lacikával, nehogy kint maradjon az Úr Jézus!”

A szava, amelyeket a kislány gyermeki ügyűséggel kiáltott bele az istentiszteletbe, nem maradt hatástalanok. Némelyek mosolyogtak a gyermekszájon, másoknak könnyes lett a szeme, s a gyermek szava jobban visszahangzott bennük, mint az egész prédikáció. „Nehogy kint maradjon az Úr Jézus!”

Sokan mélyen magukba szálltak, és keresték a megbékélést haragosaikkal. A gyermekajkak által elérte az Úr, hogy békesség nélkül nem voltak képesek otthonukban karácsonyt ünnepelni. „Nehogy kint maradjon az Úr Jézus!” – A te szívedben vajon lakozást vehet-e Ő, vagy karácsonykor is csak az ajtó előtt áll?!

IGEI TANULSÁGOK – TÜZVÉSZ UTÁN

(Előzetesen olvassuk el a novemberi Szeretet-Szolgálat-ban Tüzbész Kelownában címmel megjelent beszámólót)

Hálával járultunk Isten elé a megmentő kegyelemért, egyben kerestük az igei mondanivalót is. Hiszen az események nem történnek véletlenül, mert Isten és a véletlen nem férnek meg egymás mellett.

Jóel könyvében találtuk meg a tanulságot, mert a próféta korszakában nagy katasztrófa zuhant az országra. Nem a babilónok igázták le a népet, hanem sáskajárás volt, amely elképesztő pusztítást idézett elő (1:4.). Jóel azt mondja, hogy ebben valami módon az Isten keze is benne van. Jelt akart adni a népnek, olyan jelt, amelyre választ kell adni. Lehet rossz választ is adni, amely a felháborodás, elfordulás Istentől, vagy Isten-tagadás. Mert ilyenkor hangzik el a vád: hát ilyen Istenünk van, aki nem törődik népével és megengedi ezt a rettenetes pusztítást? Ez a rossz felelet!

Ezzel szemben a próféta szeretné elérni, hogy megértsék: mindaz ami történt, Isten részéről jelzés. A sáskák mindent leettek. Az ilyen csapást a TV-ből is ismerhetjük. Nagy volt tehát a természeti katasztrófa.

Majdnem hasonló tragédia volt Kelownában. Jóllehet nem esett emberéletben kár, de több, mint 25000 hektár erdő leégett, 250 házból csak a hamu maradt meg, és az 1910-es években épült 18 híd közül, amely a Gallager Canyon-t hidalta át, kis erdei vasút volt rajta, mindebből 4 maradt meg. Történelmi értékek voltak.

Ekkor jöttünk rá, hogy mennyire tehetetlen az ember a tüzzel szemben. Egyetlen út maradt számunkra: esőért imádkozni, mert minden Istentől függ. A sáskák ellen sem akkor, sem ma nem tudnak védekezni Afrikában, Ázsiában, de a Közel-Keleten sem. Ahová sáskajárás zúdul, ott másnapra nem marad virág, gyümölcs, és a fákról a kéreg is eltűnik. Iszonyatos sivárság marad utánuk.

Hányszor vagyunk mi magunk is ilyen helyzetben. Mert valaki szeretne hinni, de jön az okoskodás: miért van ez így, miért enged meg annyi mindent Isten? Marad továbbra is a kételkedés, reménytelenség, kilátástalanság, és sokak

számára a hitetlenség.

Jóel próféta nem akar ítéletet mondani az eseményekben. Mi oly hamar tudunk ítélni, ha valami baj ér, szenved valaki, vagy utolér Isten büntetése.

Kelowna egyik gyülekezetének hirdetőtábláján meg is jelent egy mondat: Isten nem szereti Kelownát? Ez azt jelenti, hogy Isten büntetése utolérte a várost? Igaz, a felirat harmadnapra eltűnt a tábláról.

Az egész nem ilyen egyszerű. A próféta úgy látja, hogy mindaz ami történik, a kegyelem előjátéka. Ugyanis „azon a napon a hegyek musttal csepegnék, és a halmok tejjel folynak.” (3:18.). A sáskák pusztítása után ez emberileg elképzelhetetlen, de nem az Úrnál. A kegyelemhez eljutni, Istent elfogadni csak úgy lehet, ha az ember először lejut a mélységbe, ahol úgy érzi: most már vége mindennek!

Minden a mélységben dől el, hogy azután megtaláljuk a helyes irányt. Itt a mélységben gondolkodik úgy az ember, hogy nincs értelme semminek. Elveszett, elégett minden! Viszont a mélységben tudja segítségül hívni az Úr nevét, és aki ezt meg tudja tenni, az megmenekül (2:32.).

Mit is jelent igazán segítségül hívni az Úr nevét? Más az, hogy dicsőítem az Urat. Más az, hogy hálát adok Néki. És egészen más az, ha segítségül hívom az Úr nevét. Ez azt jelenti, hogy a mélységben teljesen kilátástalan a helyzet, senki sincs, aki segítene. Ekkor talál rá az ember Istenre. „Elöl és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezedet”. (Zsolt. 139:5.)

Ilyen helyzetben hangzik a prófécia lényege, és erre szeretné rávenni a népet:

„Térjetek meg, és szíveteket szaggassátok meg...” (2:12-13.). Ne a ruhádat, mert az csak annyit jelent, hogy többet fogok adakozni, többet járok templomba. Isten a szív megszaggatását várja, hogy egész valónk változzék meg. Ezután virágozik majd ismét a pusztaság, ezután lesz a felperzselt területen ismét új élet. Isten nem vallásos cselekedeteket vár tőlünk, és még inkább nem azt, hogy mást vádoljunk, amiért ide jutottunk. A nagy mélységből Istenhez kiáltunk segítségért! Ne emberi próbálkozásokkal kísérletezzünk! A mélységben Istent keressük, és akkor meg fogjuk találni a kimenekedést, a szabadulást.

A látszólagos ítéletben arról szól Isten kegyelmesen: „a szíveteket szaggassátok meg”! Ő ezt igényli, és csak ezután történik meg a nagy

fordulat: kivirágzik ismét a leégett erdőség, lesz élet a fákon, a fák alatt, az özek, a medvék ismét játszadozni fognak a hegyoldalokon. De a családok is megtalálják ismét helyüket, mert Isten jót készített mindenkinek.

Most nagyon mélyre zuhantunk. De innen, aki Istenhez tud kiáltani, aki kész szívét megszagatni, hogy egész valója változzék meg, az meglátja, hogy mily kevés értelme volt az emberi erőfeszítéseknek.

Végül több, mint három hetes rettegés után – szeptember elsején, hajnalban – esőt kaptunk. Ez már mindent megváltoztatott. Láthattuk, hogy percek alatt el lehet veszíteni mindent, és percek alatt minden megváltozhat Isten keze nyomán.

A mélységből kiált Istenhez! Hívd segítségül az Úr nevét, és kegyelmet, kimenekedést, üdvösséget fogsz találni!

Dr. Viczián János
Kelowna - Canada

A Bolyki-jelenség – Bachtól a technóig Vágtázók

A Bolyki Brothers négy biatorbágyi testvér együttese, akik az acapella dzsessz és a gospel elkötelezett művelői. Spirituálékát és saját szerzeményeiket adják elő dinamikus, humoros fel fogásban.

Bolyki György: Hat és fél éves voltam, amikor édesanyám megkérdezte: Kisfiam, nem akarsz megtanulni csellózni? Fogalmam sem volt, mi az a cselló, de rávágtam: akarok. Végül mind a négyen zenészek lettünk. András és Lackó brácsások, én csellista vagyok, Balázs énekes.

Bolyki Balázs: De Gyuri közben a politika és a foci felé is kacsingatott.

Bolyki György: Még a gumibotos időkben kijártam a Jurta Színházba és egyéb forró helyekre. Az első Fidesz-kongresszuson a 42-es sorszámmal regisztráltak. Amikor 1990-ben jött a rendszerváltás, választanom kellett. Végül a zene mellett maradtam.

Magyar Nemzet: *Hogyan indult a közös ének-lés?*

Bolyki György: Ez nálunk szükségszerű volt. A sok hangszeres tanulás mellett ez kikapcsolódás volt számunkra. Az István, a királytól kezdve mindenféle zenét feldolgoztunk. Megpróbáltuk utánozni az összes hangszert, Közben Golden Gate-, King Singers- és gospelfelvételeket hallgattunk. Aztán, mint a mesében, látogatóba érkezett családunkhoz egy idős német úr, aki meghallotta acapella (többszólamú, kíséret nélküli – a szerk.) éneklésünket, és 1987-ben meghívott bennünket Németországba ezeréves kastélya évfordulójának megünneplésére. Balázs öcsém még csak 13 éves volt!

Bolyki Balázs: Abban a repertoárban emlékeim szerint klasszikus, kötött dallamú spirituálék voltak, de mi már akkor is rengeteg többlehangot, ötletet vittünk bele, mivel ebben a műfajban a szabályos dolgokat már akkor sem fogadtuk el. Emellett magyar folklórral is foglalkoztunk.

Bolyki György: A végső lökést jó tíz éve az amerikai Take 6 dzsessz-vokállemezei adták. Éreztük, ezt így érdemes csinálni! A legőszintébb önkifejezési formák egyike az acapella éneklés, hiszen nincs semmiféle közvetítő eszköz. Persze csodálatos mélységei vannak a hangszeres muzsikának is, de amikor szóba került, hogy feladjuk főállású zenekari helyünket, csapat-papot otthagytunk, és az acapella mellett döntöttünk.

Bolyki Balázs: Nálunk az acapella éneklés műfaja korlátok nélküli, sokféle stílus belefér. Egyetlen dolog meghatározott: a kíséret nélküli éneklés. Ebben a zenében tényleg sok az ötlet, vagy inkább azt mondanám, érdekesen szerkesztett az anyag, amely meg van fűszerezve azal a „bolykisággal” és érzülettel, amelyet senki nem tudna megtanítani. Ebben benne van a hitünk, legidősebb – tizenkét éve elhunyt – bátyánk halála és az egész gyermekkorunk öröme is.

Bolyki György: Családunkban a legmeghatározóbb dolog az Istenhit. Mindig azt hallottuk szüleinktől, hogy ne filozófiák mentén, hanem hitünkre támaszkodva éljünk. Valaki azt mondta, számára elképzelhetetlen, hogy négyen vitáiban végül ne alakulna ki valamilyen konszenzus. A Bolyki Brothers esetében az vált formáló erővé, hogy mindegyikünknek van egy fontos dolog az életében: a szeretet az életnek nem szükségszerű része, hanem alapja, mozgatórugója.

Bolyki Balázs: Én is csodálkozom azon, hogy együtt tudunk dolgozni, mert tényleg rengeteg közöttünk a konfliktus munka közben. De ha

már ott állunk a színpadon, eltűnnek ezek a problémák. Ott fõnn nem kell eljátszani, hogy megölelem a bátyámat, vagy hogy jól érezzük magunkat, vidám fickók vagyunk, és azt sem, hogy sírunk vagy megrikatjuk a közönséget.

Magyar Nemzet: *A magyar könnyűzenei közegben szövegeikkel és hangzásvilágukkal kilógnak a sorból.*

Bolyki Balázs: A gospel vallási üzenetet közvetítő műfaj – nem kap teret itthon. Magyarország keresztény ország. Ehhez képest a rádióban, a tévében nem ildomos kimondani, hogy öröm, békeesség, türelem, szelídség, jószág. Legfeljebb akkor használja egyik vagy másik divatos szövegíró ezeket a szavakat, ha jól rimelnek. Talán néhány éven belül ebből az eszméből tényleg külön világ lesz.

Bolyki György: Szerintem nagy áttörés nem lesz. Nem lehet szembeszállni a mindenkori trenddel. Mondhatnám azt, hogy én megmutatom. Nem tudom megmutatni. Az lehet a feladatunk, hogy olyan embereket erősítsünk, akik még képesek szembeszállni a helytelen korszellemmel. De nem valami ellen vagyunk, hanem valamiért. Célunk, hogy zenénkkel, gondolatainkkal segítsünk azoknak, akik nem idegenkednek az elmélyülés csendjétől sem.

Magyar Nemzet: *Első CD-jük, a The fruit of the spirit (A lélek gyümölcsei) nem hétköznapi alkotás. Összetett harmóniak és ritmuskombinációk, izgalmas zenei megoldások jellemzik a munkát.*

Bolyki Balázs: Konokul szerettünk volna zenénkkel is üzeni. Az igazság az, hogy ezt a lemezt mi élveztük a legjobban. Külön ajándék, hogy a közönségnek is tetszik.

Magyar Nemzet: *Semmi megalkuvás?*

Bolyki Balázs: Négyünknek kellett megalkudni egymással – ez volt az igazi harc.

Bolyki György: Tudtuk, melyek azok a hangok, amelyeket ki kellene hagyni egyes dalokból, nehogy rávágja bármelyik kiadó: óóó, igen, ez kitűnő – és akkor el lehet adni a CD-t gagyinak, sok ezer példányban.

Magyar Nemzet: *A későbbi CD-k is angol nyelvek lesznek?*

Bolyki György: Nehéz kérdés. Első lemezünk két és fél évig készült, rengeteg pénzt és energiát fektettünk bele, így egyelőre nem tehetjük meg, hogy csak a magyar piacra készítsünk anyagot. Ha ugyanezzel az igényességgel szeretnénk elkészíteni a következő albumot is, valószínűleg még marad az angol nyelv. Persze

van egy magyar népdalfeldolgozás is a lemezen, amellyel szeretnénk bizonyítani, hogy ez a kultúra nekünk mennyire fontos.

Magyar Nemzet: *Tempójuk feszített: tavaly év végén jött ki a The fruit of the spirit, s máris itt a legújabb.*

Bolyki György: Amikor a fruit of the spiritet elkezdttük, már négylemeznyi anyag volt a fiókunkban. Most ezek megvalósítási fázisában vagyunk. A most megjelent húszperces kis CD, a Hová mész te kisnyulacska zenei anyagát márciusban vettük fel a Millenáris Parkban tartott koncerten. Zenei paródiáról van szó, a gregoriántól a kortárs zenéig, Bachtól a technóig.

Magyar Nemzet: *Milyen a munkastilusuk?*

Bolyki György: A problémák soha nem állítanak meg. Lehetetlen utakat járunk be. 2000-ben dzsesszkoncertünk volt a Zeneakadémián. Dzsesszkoncert!!! A szakma eszelősnek nézett minket. Klubokba való ez, nyolcvan, száz embernek!!! Telt ház volt, mindenki csodálkozott. Ki szervezte ezt, kérdezték döbbenet. Oda mentünk, kibéreltük, meghirdettük, eljöttek, vászoltuk. Ja, ezt így is lehet?! Mi nem arra szerződöttünk, hogy napi nyolc órát dolgozzunk, hanem hogy létrehozzunk világszínvonalú műveket, és ha ennek valami útjában áll, akkor azt megoldjuk. Persze van néhány dolog, ami korlátozhatja elképzeléseinket. Például a család. Összesen tizenkét gyermek született már a Bolykiéknál. Balázséknál nemrég jött világra a negyedik baba.

Magyar Nemzet: *Más is korlátozhatja munkájukat?*

Bolyki György: Vasárnap soha nem lépünk fel. Keresztény közösségbe járunk lakóhelyünkön, Biatorbágyon, ahol vasárnap vannak az összejövetelek. A vasárnap a családé és a közösségé. Ezt a kikötésünket szerencsére egyre többen elfogadják.

Magyar Nemzet: *Nem lehet könnyű a Bolyki Brothersszel együtt dolgozni!*

Bolyki Balázs: Ha egy musztáng hátán megtudsz maradni, akkor nem mindennapi élményben lehet részed. Érezni fogod az energiát, az erőt, a szépséget, a szédítő vágtát.

(Magyar Nemzet, 2003. október 25.)

Egy születendő MELLÉKLET elé...

Régi vágyam, hogy gyülekezeti lapunkban különböző korosztályok, csoportok jelentkezzenek írásokkal, összeállításokkal. Indulhatna pl. gyermekoldal, ifjúsági oldal (esetleg melléklet), stb. Arra azonban nem gondoltam, hogy egy három gyermekes anyukának lesz arra energiája, hogy új MELLÉKLET-et próbáljon útjára indítani. Ő Varsóciné Dr. Sipos Emese, aki ennyi "szabadidő"-vel rendelkezik. Kívánom, hogy munkájához találjon partnereket, így egy érdekes, "mozgalmas", áldásokban gazdag rovattal találkozhatunk rendszeresen a Szeretet-Szolgálatban.

Máté Dániel Íme a kezdet:

Megszületett! Megszületett?

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás tengeren innen, de az Üveghegyen túl, valahol Pesterzsébeten, az Ady Endre utcában egy Baba-Mama Kör. Lelkes kismamák hozták létre nagy elszántsággal és lelkesedéssel. Össze is jöttek bizonyos rendszerességgel, de az élet viharai megpázták a kis csapatot. Illetve, ez így nem felel meg a valóságnak. Hiszen bizonyos értelemben nem kevesebben, hanem éppen, hogy többen letünk. Mert időközben az alapító tag kismamáknak további gyermekeik születtek. Így nem csoda, hogy a korábban oly mobil egységek, akik megtanultak a cseperedő "toldalékokkal" közlekedni, mára már jócskán lelassultak, és örülnek, ha az imaházba el tudnak jutni vasár- és ünnepnapokon.

De hát "többet ésszel, mint erővel!" (különben is nehéz a babakocsi, hát még az ikerkocsi), "ha a hegy nem megy Mohamedhez..."! Tarthatjuk mi a kapcsolatot nem csak személyesen, hanem az írott sajtó útján is. Tudom, hogy így a személyes kontaktus, a metakommunikáció (nahát, még emlékszem más dolgokra is, nem csak a Beba H.A. adagolására) varázsa elmarad, de "szegény ember vízzel főz". Azt hiszem, túl sokat olvastam mostanában közmondásokat. Szóval, az ötlet a következő: Bizonyos időközönként, rendszerességgel (havonta? kéthavonta? negyed-

évenként?) gyülekezeti újságunkban, különböző témakörökben, a kismamákat érintő kis írások jelenhetnének meg. Pl. orvosi témák, diétás tanácsok, "gyerekszáj", "nagymamák, anyukák mesélik". Ehhez persze az kellene, hogy gyülekezetünk kismamáit, anyukáit, nagymamáit (kispapáit, apukáit, nagypapáit!) indíttatást érezve tolat (esetleg számítógépet) ragadjanak, és megosszák élményeiket, gondjait másokkal. Velünk. A gyülekezet, a közösség fontosságát akkor érezzük igazán, amikor a hiányát érezzük. Amikor a szülést követően otthon voltam, csak úgy faltam a vasárnapi híreket, mert azokat hallva, legalább egy kis mértékig én is részese voltam a gyülekezet életének. Karácsonyra várunk, Jézus Krisztus születésére emlékezünk. Megszületik vajon a Kismama melléklet is?

KEDVCSINÁLÓ:

Gyerekszáj

Egy különösen macerás napon, amikor mindenkiből és mindenkiből elegendő volt, kisfiam jelenlétében ezt mondtam:

- Kész, vége! Elmegek "Kubába"!
- Erre Kristóf rám nézett, majd teljes nyugalommal felvilágosított:
- Oda Apuska szokott menni!

Túrós lepény kismamáknak

20 dkg réteslisztet, 20-25 dkg kristálycukrot, fél csomag sütőport, 1 citrom reszelt héját összekeverjük. Csak úgy simán kézzel, egy keverőtálcában. A keverék felét kivajazott tepsijára öntjük, majd erre ízlés szerint 1-2 csomag (25-50 dkg) túrót morzsolunk. Megszórjuk egy csomag vaníliás cukorral, mazsolával. A liszt keverék másik felét ráöntjük a túróra. 2 dl tejben elkeverünk 2 egész tojást, majd ezzel megöntözzük a sütemény alapunkat. A tetejére vajforgácsokat teszünk, majd előmelegített sütőben tüpróbaig sütjük.

Előkészítési idő kb. 5 perc, a siker garantált. Túró helyett próbáljuk ki gyümölcscsel is!

Varsóciné Dr. Sipos Emese

Gyülekezeti események röviden

Október 30. Meghalt özv. Bagaméri Ferencné, gyülekezetünk legidősebb tagja.

November 2. Gyermekebemutató és úrvacsora a délelőtti istentiszteleten. Surányi Kamillát hozták el szülei, Péter és Márta, hogy áldáskérő imádsággal járuljunk érte Urunk elé. Életére Isten gazdag áldását kívánjuk. Délután főleg idős testvérek szolgálták az örökévalóság vasárnapja alkalmából.

November 4. Újabb kislánnyal szaporodott gyülekezetünk, megszületett Csontos Bernadett.

November 7. A Vox Nova férfikar a Kispesti Napok alkalmával a kispesti gyülekezetben szolgált.

November 9. Az idősek otthonában és a Délpesti Kórházban szolgált egy-egy gyülekezeti csoport. Délután az újpesti harangzenekart láttuk vendégül. A 11 fiatal által megszólaltatott 37 harangon Istent dicsőítő dallamok hangzottak fel, melyek megnyerték a hallgatóság tetszését is. A két gyülekezet fiataljai részére az este szertartás vendégességgel zárult.

November 14. A pesterzsébeti evangélikus templomban a helyi gyülekezet orgonistájának, Bencze Istvánnak 80. születésnapja alkalmából rendezett ünnepségen a Vox Nova férfikar énekelt.

November 16. Délután énekkarunk részt vett a Csili Művelődési Központ által szervezett, a Szent Erzsébet Plébánia templomában tartott egyházzenei hangversenyen. Az Erzsébet napok keretében a kerületből 10 kórus lépett fel a hangversenyen.

November 22. A Magyarországi Baptista Egyház központi énekkara szolgált gyülekezetünkben. A magas színvonalú előadásért Istené legyen a hála és köszönet a szolgáltatóknak.

November 23. Délelőtt ifj. Zentai László lelkipásztor volt vendégünk. Zentai tv. 1959-ben gyülekezetünkől ment a teológiára.

Délután a kispesti és a pesterzsébeti gyülekezet együtt, Kispesten, az új baptista énekeskönyv bemutatóján vett részt. A szülőben, az énekesegyüttes és az összevont kórus által bemutatott énekek nem szerepeltek a Hit hangjai énekeskönyvben. Az énekeskönyv bizottság lelkiismer-

retes munkája nyomán létrejött énekgyűjtemény sok új művel gazdagítja énekanyagunkat.

Az igehirdetésben Almási tv. rávilágított a szent zene (ének) lényegére. Nem mindegy, hogy milyen zenét hallgatunk, milyen szellemi hatásokra vagyunk nyitottak.

F a k a n á l

Rakott harcsaragu

Hozzávalók: 90 dkg harcsafilé, 15 dkg vöröshagyma, 15 dkg zöldpaprika, 8 dkg vaj, 1 dkg zsemlemorzsa, 1 kg burgonya, 8 dkg reszelt sajt, 2,5 dl tejföl, őrölt bors, só.

Elkészítés: A harcsafilét kockákra daraboljuk, sós vízben megfőzzük. A burgonyát megmosuk, héjában megfőzzük, és szeletekre vágjuk. A vöröshagymát, a paprikát megtisztítjuk, felszeleteljük, kevés vajon megpirítjuk. Tepsit, vagy mély tűzálló tálat a maradék vajjal kivajazunk, belerétegezzük a burgonyát, a harcsahúst, a hagymás paprikát. A rétegeket sóval ízesítjük, tetejére tejfölt öntünk és reszelt sajtot szórunk. Kevés zsemlemorzsat, olvasztott vaját is tehetünk a sajtra, hogy szép pirosra süljön. Sütőben 35-40 percig sütjük. Tálalás előtt pihentetjük, majd adagoljuk.

Állandó alkalmaink

Kedd:	19,00	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
Péntek:	18,00	Ifjúsági óra
Vasárnap:	9,00	Imóra, MKBK
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

SZERETET - SZOLGÁLAT
A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja
Felölős szerkesztő:
dr. Almási Mihály
Szerkesztő: Máté Dániel
Technikai szerkesztő: Lesták Károly
Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban